

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 maja 2013 roku J. B. wniosła o ustalenie, że dysponuje pełnym prawem użytkowania działki numer (...) położonej na terenie zarządzanym przez Rodzinny Ogród Działkowy (...) w Ł. jako członek (...) Związku (...). W uzasadnieniu podniosła, że wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie I ACa 1040/11 stwierdzono nieważność uchwały Prezydium Okręgowego Zarządu (...) pozbawiającej powódkę członkostwa w (...) i prawa użytkowania działki numer (...), lecz wyrok ten nie został przez stronę pozwaną wykonany (pozew, k. 2 – 3).

Pozwany (...) Związek (...) wniosł o oddalenie powództwa w całości podnosząc brak interesu prawnego po stronie powódki w żądaniu ustalenia dysponowania prawem do działki, niewyczerpanie trybu postępowania wewnątrzwiązkowego oraz okoliczność, iż na działce powódki znajduje się staw retencyjny, który stanowi infrastrukturę ogrodową i nie powinien być nikomu przydzielony jako działka (odpowiedź na pozew, k. 26 – 30).

Postanowieniem z dnia 5 maja 2014 roku sąd odrzucił pozew w stosunku do Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ł. i ustalił, że pozwanym w sprawie jest (...) Związek (...) w W. reprezentowany przez Okręgowy Zarząd (...) oraz Zarząd Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ł. (postanowienie, k. 160).

W dniu 17 września 2014 roku powódka rozszerzyła powództwo w ten sposób, że zażądała uchylenia uchwały numer (...) Prezydium Krajowej Rady (...) Związku (...) i poprzedzającej ją uchwały numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...), mocą której stwierdzono nieważność uchwały numer(...)zarządu Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ł. w sprawie potwierdzenia pani J. B. przynależności do (...) Związku (...) oraz przydziale jej działki pracowniczej numer (...) (pismo procesowe, k. 258 – 259).

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa również w tym zakresie (pismo procesowe, k. 277 – 279).

W dniu 28 stycznia 2015 roku powódka ponownie rozszerzyła powództwo domagając się uchylenia uchwały numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...) z dnia 24 kwietnia 2014 roku, w której zatwierdzono zmiany w planie zagospodarowania R.O.D. (...) w Ł. wykonane przez pracownię geodezyjną we wrześniu 2013 roku i zaktualizowane w kwietniu 2014 roku (pismo procesowe, k. 308 – 309).

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2015 roku sąd zawiesił postępowanie z dniem 13 maja 2015 roku z uwagi na śmierć powódki i podjął je z udziałem P. I. (postanowienie, k. 364).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pracownicze (...) w Ł. urządzone zostały na podstawie umowy z dnia 12 września 1983 roku (umowa, k. 124 – 127).

W dniu 5 października 1984 roku Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w Ł. sporządziło **szkic wyznaczenia terenu ogródków działkowych** w rejonie ulic (...), późniejszego Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) (szkic, k. 31).

W dniu 20 października 1996 roku T. Z. zwrócił się do zarządu R.O.D. (...) o „**sprzedż**” **działki numer (...)** wraz ze znajdującym się na niej zbiornikiem wodnym. Złożył jednocześnie deklarację członkostwa (...) Związku (...), nie został jednak w poczet członków związku przyjęty – nie podjęto w tym przedmiocie żadnej uchwały (pismo i deklaracja, k. 87 – 89).

W latach 1996 – 2004 (...) Związek (...) przyjmował od T. Z. opłaty członkowskie oraz opłaty za działkę (...) (dowody opłat, k. 90 – 93).

W latach 1997 – 2000 na terenie R.O.D. (...) prowadzono prace związane z budową zbiornika retencyjnego i odwodnieniem ogrodu (dokumenty, k. 37 – 41).

W dniu 28 sierpnia działka numer (...) w obecności ówczesnego prezesa Zarządu R.O.D. (...) J. U. przekazana została przez T. Z. J. B.. Od J. B. pobrana została opłata w wysokości 500 zł (pismo, k. 94 i 129; pokwitowanie, k. 130).

W 2004 roku J. B. zwróciła się do Zarządu R.O.D. (...) o wyrażenie zgody na „zakup” działki numer (...). Zarząd wyraził zgodę pod warunkiem udostępnienia odprowadzania wody ze studni spustowej oraz wód gruntowych i deszczowych do zbiornika wodnego na działce (pismo, k. 42).

Uchwałą numer (...) Zarządu Pracowniczego Ogrodu Działkowego (...) w Ł. z dnia 5 września 2004 roku potwierdzono J. B. członkostwo (...) Związku (...) oraz prawo do użytkowania działki numer (...) (uchwała, k. 43).

W 2005 roku J. B. została zwolniona przez Zarząd P.O.D. (...) z opłat za działkę na okres 5 lat z uwagi na poniesienie znacznych kosztów związanych z oczyszczeniem stawu (pismo, k. 44).

W 2010 roku miał miejsce konflikt pomiędzy działkowcami na tle możliwości odprowadzania wód do stawu na działce numer (...). Państwo (...) – córka i zięć J. B. – którzy korzystali z działki J. B. przerwali rurę doprowadzającą wodę z innej działki do stawu, lecz po interwencji Zarządu rura została odblokowana (pismo, k. 456; zeznania świadka J. U., k. 252).

Pismem z dnia 7 października 2010 roku J. B. zwróciła się do Zarządu R.O.D. (...) o wyrażenie zgody na przekazanie działki numer (...) wnukowi P. I. (pismo, k. 9).

Po otrzymaniu pisma uchwałą numer (...) z dnia 23 października 2010 roku Zarząd R.O.D. (...) stwierdził wygaśnięcie członkostwa J. B. w (...) Związku (...) oraz prawa użytkowania działki numer (...). Uchwałą numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...) z dnia 16 grudnia 2010 roku uchwała numer (...) została utrzymana w mocy (uchwały, k. 4 – 7).

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2010 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi stwierdził nieważność obu uchwał (wyrok, k. 185 akt II C 1733/10).

Uchwałą numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...) z dnia 5 lipca 2012 roku stwierdzono nieważność uchwały numer (...) zarządu Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ł. z dnia 5 września 2004 roku w sprawie potwierdzenia pani J. B. przynależności do (...) Związku (...) oraz decyzji w sprawie przyjęcia J. B. w poczet członków (...) i przydziale działki pracowniczej numer (...). W uzasadnieniu wskazano, że powyższa decyzja wydana została z rażącym naruszeniem prawa, albowiem literalnie potwierdza J. B. przynależność do (...), podczas gdy powinna ewentualnie przyjmować ją w poczet członków (...), jako że decyzja o potwierdzeniu przynależności może być podejmowana tylko wówczas, gdy członek Związku użytkuje działkę, a w dokumentacji brak stosownej uchwały. Ponadto na działce numer (...) znajduje się staw retencyjny, który stanowi urządzenie służące do wspólnego użytku działkowców, zatem nie mógł być przedmiotem przekazania w użytkowanie działkowcowi (uchwała, k. 10 – 11).

W dniu 30 lipca 2012 roku J. B. złożyła do prezydium Krajowej Rady (...) Związku (...) odwołanie od uchwały numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...) (odwołanie, k. 13 – 14).

Uchwałą numer (...) Prezydium Krajowej Rady (...) Związku (...) z dnia 11 lipca 2013 roku utrzymało w mocy uchwałę numer (...) z dnia 5 lipca 2012 roku Prezydium Okręgowego Zarządu (...) (uchwała, k. 59).

Projekt planu zagospodarowania działek Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ł. sporządzony został we wrześniu 2013 roku (plan, k. 118).

Uchwałą numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...) z dnia 24 kwietnia 2014 roku zatwierdzono zmiany w planie zagospodarowania R.O.D. (...) w Ł. wykonane przez pracownię geodezyjną we wrześniu 2013 roku i zaktualizowane w kwietniu 2014 roku. Z uzasadnienia tej uchwały wynika, że szkic wyznaczenia działek z 1984 roku stanowi plan zagospodarowania ogrodu (uchwała, k. 169 – 170).

Wnioskiem z dnia 7 października 2014 roku powódka zwróciła się do Prezydium Krajowej Rady (...) Związku (...) o uchylenie uchwały numer (...) (wniosek, k. 312).

Uchwałą numer (...) Prezydium Krajowej Rady (...) Związku (...) z dnia 31 marca 2015 roku utrzymało w mocy uchwałę numer (...) z dnia 24 kwietnia 2014 roku Prezydium Okręgowego Zarządu (...) (uchwała, k. 329 – 330).

W dniu 13 maja 2015 roku **J. B. zmarła**, a spadek po niej nabył w całości wnuk P. I. (poświadczenie dziedziczenia, k. 334 – 335).

Powyższe ustalenia oparte zostały na powołanych dowodach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w części.

W rozpoznawanej sprawie dochodzone są trzy roszczenia, z których dwa dotyczą członkostwa J. B. w (...) Związku (...) i jej prawa użytkownika działki numer (...) w R.O.D. (...) w Ł.. Poszczególne żądania wymagają odrębnej analizy.

Co do **żądania uchylenia uchwały numer (...) Prezydium Krajowej Rady (...) Związku (...) i poprzedzającej ją uchwały numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...)**, mocą której stwierdzono nieważność uchwały numer (...) zarządu Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ł. w sprawie potwierdzenia pani J. B. przynależności do (...) Związku (...) oraz przydziale jej działki pracowniczej numer (...), wskazać należy na następujące okoliczności.

Uchwały, których dotyczy pozew podjęte zostały w dniach 5 lipca 2012 roku i 11 lipca 2013 roku, do ich oceny właściwe będą zatem przepisy ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz.U.2005.169.1419 ze zm.) oraz przepisy związkowe obowiązujące w chwili podjęcia tych uchwał, to jest regulamin rodzinnego ogrodu działkowego uchwalony w dniu 7 kwietnia 2004 roku i statut (...) Związku (...) uchwalony w dniu 6 kwietnia 2006 roku (k. 31). Przepis art. 32 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogrodach działkowych stanowi, iż w sprawach nabycia lub utraty członkostwa w (...) oraz nabycia lub utraty użytkownika działki w rodzinnym ogrodzie działkowym zainteresowany może - po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego - dochodzić swoich praw na drodze sądowej. Zapisy ustawy nie są dostatecznie jasne i nie można na ich podstawie określić dokładnie jakiej treści roszczenie można oprzeć na wskazanym przepisie. W tej sytuacji wydaje się, iż wszystkie roszczenia, które dotyczą możliwości kwestionowania uchwał w sprawach nabycia lub utraty członkostwa w (...) oraz nabycia lub utraty użytkownika działki w rodzinnym ogrodzie działkowym mogą być dochodzone na drodze sądowej. Przepisy prawa nie ograniczają się tutaj do roszczenia o ustalenie nieważności umowy (źródłem takiego roszczenia byłby zresztą inny przepis – art. 189 k.p.c.), dopuszczalne jest zatem również wywiedzenie żądania o uchylenie uchwały (tak również wyrok SA w Katowicach z 26.11.2013 r., V ACa 460/13), a zatem roszczenia takiego, jak w rozpoznawanej sprawie. Dodatkowo legitymację czynną w tej sprawie ma każdy zainteresowany, nie tylko osoba, której uchwała dotyczy, lecz w szczególności również każda inna osoba, która pretenduje do prawa do danej działki.

Kwestionowane uchwały numer (...) i (...) dotyczą stwierdzenia nieważności uchwały numer (...) potwierdzającej J. B. członkostwo w (...) Związku (...) i przydzielenie jej działki numer (...), oznaczają zatem pozbawienie pierwotnej powódki członkostwa w (...) i prawa do działki. Tymczasem przypadki ustania członkostwa i utraty prawa do działki regulowane są enumeratywnie przez przepisy §§ 29 – 38 statutu (...) (k. 31), jako wygaśnięcie, skreślenie i pozbawienie członkostwa. Żaden z opisanych przypadków tutaj nie zachodzi, zatem podjęcie uchwał numer (...) i (...) musiało by stanowić jeszcze inny rodzaj pozbawienia praw działkowca, o czym zarówno ustawa, jak i przepisy (...) milczą. Już sam ten fakt świadczy o tym, że podjęte i kwestionowane w rozpoznawanej sprawie uchwały podjęte zostały z ominięciem przepisów prawa, które enumeratywnie i w sposób wyczerpujący regulują możliwość ustania członkostwa w (...) i co za tym idzie wygaśnięcia prawa użytkownika działki (§ 29 ust. 2 statutu (...)).

Brak też podstaw do możliwości uznania, że uchwała numer (...) była nieważna z mocy prawa i w związku z tym J. B. nigdy członkiem (...) nie była. Podstawowym argumentem w kwestionowanych uchwałach był fakt, iż J. B.

przydzielono działkę, którą **nie była ujęta w planie zagospodarowania rodzinnego ogrodu działkowego**. Zgodnie bowiem z § 92 ust. 2 i 93 regulaminu rodzinnego ogrodu działkowego plan zagospodarowania, zatwierdzony przez prezydium okręgowego zarządu określa podział na działki i ich granice oraz infrastrukturę rodzinnego ogrodu działkowego. W przypadku R.O.D. (...) przed 2004 rokiem, to jest przed przydziałem działki J. B. jakkolwiek plan zagospodarowania nie został uchwalony, ani zatwierdzony przez prezydium okręgowego zarządu. Nie ma jakichkolwiek podstaw do identyfikowania szkicu wyznaczenia działek z 1984 roku z planem zagospodarowania ogrodu, albowiem szkic ten nigdy nie przyjął formy uchwały jakiegokolwiek organu (...). Ogródki działkowe jednak funkcjonowały, działkowicze użytkowali swoje działki i płacili za nie opłaty. Brak zatwierdzenia planu zagospodarowania ogrodu nie może być wykorzystywany przeciwko członkom (...), nie można uznać, by nie dopełnienie formalności przez organy związkowe, w sytuacji, gdy działkowicze byli faktycznie traktowani jako członkowie (...), egzekwowano od nich ich obowiązki i wykonywali oni swoje prawa do używania działek, może być wykorzystane przeciwko indywidualnym członkom związku. Dotyczy to nie tylko J. B., ale i innych działkowców z R.O.D. (...). Trudno znaleźć jakiegokolwiek racjonalne wyjaśnienie, dlaczego uchybienia po stronie organów (...) miałyby prowadzić do pozbawienia praw członków (...) lub – tym bardziej - uznania, że nigdy nie nabyli oni praw, które wykonywali kilkanaście lub kilkadziesiąt lat i od których egzekwowano obowiązki skorelowane z tymi prawami. Trzeba podkreślić, że same organy (...) traktowały powódkę jako członka (...) i użytkownika działki numer (...), skoro podjęły uchwały numer (...) i (...) o stwierdzeniu wygaśnięcia członkostwa J. B. w (...) Związku (...) oraz prawa użytkownika działki numer (...). Tak też była traktowana przez Sąd Okręgowy i Sąd Apelacyjny w Łodzi w trakcie sprawy II C 1733/10.

W zaskarżonych uchwałach podkreśla się również, że uchwała numer (...) **potwierdza J. B. członkostwo (...) Związku (...)**, podczas, gdy powinna ona stanowić o przyjęciu jej w poczet członków (...). Abstrahując nawet od prawidłowości takiego argumentu z podkreślić trzeba, że zupełnie niezrozumiałą jest konkluzja, by takie sformułowanie uchwały pozwalało uznać ją za wydaną z naruszeniem, a tym bardziej rażącym naruszeniem prawa. Niewątpliwie bowiem treścią skarżonej uchwały była wola organu (...) uznania członkostwa J. B. w (...) i przydzielenia jej konkretnej działki. Wola ta była przez kolejne lata respektowana, aż do podjęcia uchwał o wygaśnięciu członkostwa pierwotnej powódki w (...) i prawa użytkownika działki numer (...), które to uchwały również wskazują na to, że powódka była członkiem (...) i przysługiwało jej prawo do działki. W tej sytuacji trudno uznać, by treścią uchwały numer (...) było cokolwiek innego niż przyjęcie powódki w grono członków (...) i przyznanie jej prawa do użytkowania działki. Uchwała o takiej treści nie jest w jakikolwiek sposób sprzeczna z prawem, a zatem jej nieważność nie może być następnie stwierdzona.

Sam fakt, że na działce powódki znajduje się **staw** w sposób oczywisty nie oznacza, że działka ta nie może być przydzielona danemu działkowicowi. Warunki, jakim powinna odpowiadać działka określają przepisy §§ 10 – 12 regulaminu rodzinnego ogrodu działkowego i nie ma wśród nich zastrzeżenia co do zbiorników wodnych na działce. Urządzenia wodociągowe (nie jest przesądzone, że staw na działce numer (...) jest takim urządzeniem) stanowią w zasadzie infrastrukturę rodzinnego ogrodu działkowe, jednakże tylko wówczas, gdy tak stanowi plan zagospodarowania (który w przypadku R.O.D. (...) nie był uchwalony przed 2004 rokiem – pierwszy plan uchwalono dopiero w 2014 roku, jako zmiany w planie zagospodarowania, który wcześniej nie istniał), a nadto nie ma bezwzględnego zakazu przydzielania ich jako działek (§ 96 przewiduje możliwość wykorzystania infrastruktury ogrodu do innych celów niż wspólnego użytku członków (...), ale na zasadach określonych przepisami związkowymi). Działka numer (...), mimo, iż znajdował się na niej staw była traktowana jako działka, była przedmiotem przydziału, pobierano od niej opłaty i wymagano od działkowców odpowiedniej jej pielęgnacji. Niewątpliwie plan zagospodarowania ogrodów działkowych mógłby zaliczyć teren tej działki do infrastruktury ogrodowej i zabronić przydzielenia jej indywidualnym działkowicom, jednakże plan taki nie został uchwalony przed przydzieleniem działki J. B.. Jakiegokolwiek późniejsze plany zagospodarowania nie mogą świadczyć o tym, że przyznanie jej prawa do użytkowania działki numer (...) było dokonane z naruszeniem prawa, albowiem było by to sprzeczne z zasadą ochrony praw nabytych i stanowiło o możliwości działania prawa wstecz. Takie działania są całkowicie sprzeczne z demokratycznym porządkiem prawnym i nie znajdują akceptacji sądu.

Konkludując stwierdzić trzeba, że **nie było żadnych podstaw do stwierdzenia nieważności uchwały numer (...)**, a tym samym do uznania, że J. B. nigdy nie była członkiem (...), ani nie przysługiwało jej prawo do działki numer (...). Powództwo o uchylenie takiej uchwały, dopuszczalne z mocy przepisu art. 32 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogrodach działkowych wytoczone zostało po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego, skoro uchwała numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...) została najpierw zaskarżona do Prezydium Krajowej Rady (...) Związku (...), w konsekwencji czego wydano uchwałę numer (...), również kwestionowaną w niniejszej sprawie. Legitymacja czynna pierwotnej powódki była oczywista, jako, że kwestionowane uchwały dotyczyły jej praw w (...); nie ulega też wątpliwości posiadanie legitymacji czynnej przez następcę powódki – P. I.. Dochodzić swoich praw na drodze sądowej może bowiem każda osoba zainteresowana, w szczególności dotyczy to osoby, która pretenduje do uzyskania prawa do danej działki, co właśnie ma miejsce w przypadku P. I.. Na marginesie tylko dodać można, że strona pozwana w sprawie reprezentowana jest przez Okręgowy Zarząd (...) z mocy § 125 ust. 2 statutu (...), który stanowi, że okręgowy zarząd występuje w sprawach dotyczących gruntów zajętych pod ROD i w sprawach członkowskich po wyczerpaniu postępowania wewnątrzwiązkowego.

Mając powyższe na uwadze, sąd uwzględnił częściowo powództwo i uchylił uchwałę numer (...) Prezydium Krajowej Rady (...) Związku (...) i poprzedzając ją uchwałę numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...), mocą której stwierdzono nieważność uchwały numer (...) zarządu Rodzinnego Ogrodu Działkowego (...) w Ł. w sprawie potwierdzenia pani J. B. przynależności do (...) Związku (...) oraz przydziale jej działki pracowniczej numer (...).

Co do **żądania ustalenia, że J. B. dysponuje pełnym prawem użytkowania działki numer (...)** położonej na terenie zarządzanym przez Rodzinny Ogród Działkowy (...) w Ł. jako członek (...) Związku (...) należy zważyć na wstępie, że mimo śmierci J. B. żądanie nie zostało przez stronę powodową zmodyfikowane. Tak sformułowane żądanie ustalenia badane musi być według stanu faktycznego i prawnego z chwili zamknięcia rozprawy. Już samo to przesądza o niemożliwości uwzględnienia tak sformułowanego powództwa, w chwili bowiem zamknięcia rozprawy J. B. nie żyła, nie mogła zatem dysponować prawem do działki.

Bardziej istotna jest tu jednak inna okoliczność. Otóż zgodnie z przepisem art. 66 pkt. 2 obowiązującej obecnie ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. 2014/40 ze zm.) z dniem wejścia w życie ustawy, to jest z dniem 19 stycznia 2014 roku prawo używania działki i pobierania z niej pożytków (użytkowanie działki) ustanowione na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogrodach działkowych, przekształca się w prawo do działki w rozumieniu niniejszej ustawy, ustanawiane w drodze umowy dzierżawy działkowej. Prawo to jest prawem niedziedzicznym, jak bowiem stanowi przepis art. 35 pkt. 2 ustawy **prawo do działki wygasa z chwilą śmierci działkowca**, o ile ustawa nie stanowi inaczej. Przypadki, w których dochodzi do śmierci działkowca unormowane są w przepisie art. 38 ustawy i wynika z nich, że prawo do działki nie wygasa tylko wówczas, gdy przysługuje małżonkom, z których jeden umiera (prawo przypada wówczas drugiemu małżonkowi) albo, gdy małżonek, któremu prawo do działki nie przysługuje złoży oświadczenie woli o wstąpieniu w stosunek prawny wynikający z prawa do działki (ust. 1). W pozostałych przypadkach, a zwłaszcza w razie śmierci działkowca niepozostającego w związku małżeńskim prawo do działki wygasa, a w jego miejsce powstaje roszczenie osoby bliskiej o ustanowienie prawa do działki po zmarłym (ust. 2 i 4). Należy zatem uznać, że prawo do działki jest związane z osobą działkowca i w rozpoznawanej sprawie – z uwagi na regulacje art. 38 komentowanej ustawy – wygasło z chwilą śmierci J. B., to jest z dniem 13 maja 2015 roku. Orzecznictwo sądowe przyjmuje, że w przypadku tego typu praw niedziedzicznych, jeżeli śmierć podmiotu takiego prawa przypada na okres po wszczęciu postępowania dotyczącego tego prawa, postępowanie jako bezprzedmiotowe podlega umorzeniu, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Z taką dokładnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, a zatem – biorąc pod uwagę powyższe rozważania – sąd umorzyło postępowanie w przedmiocie żądania ustalenia, że J. B. dysponuje pełnym prawem użytkowania działki numer (...) położonej na terenie zarządzanym przez Rodzinny Ogród Działkowy (...) w Ł..

Ostatnim z żądań zgłoszonych w rozpoznawanej sprawie było **żądanie uchylenia uchwały numer (...)** Prezydium Okręgowego Zarządu (...) z dnia 24 kwietnia 2014 roku, w której zatwierdzono zmiany w planie zagospodarowania R.O.D. (...) w Ł. wykonane przez pracownię geodezyjną we wrześniu 2013 roku i zaktualizowane

w kwietniu 2014 roku. Z uwagi na czas podjęcia tej uchwały, do oceny powództwa w tym zakresie zastosowanie znajdują przepisy obecnie obowiązującej ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych. Ustawa ta w kilku przepisach enumeratywnie wskazuje, jakie sprawy dotyczące działkowców mogą być przedmiotem powództwa. Chodzi tu o sprawy dotyczące: stwierdzenia nieważności regulaminu lub jego zmian (art. 14), odmowy zawarcia umowy gwarancyjnej z właścicielem gruntu (art. 19), podwyżki opłat ogrodowych (art. 34), uznania wypowiedzenia umowy dzierżawy działkowej za bezskuteczne albo o przywrócenia prawa do działki na poprzednich warunkach (art. 37), odmowy zatwierdzenia przeniesienia praw do działki (art. 41), czy wreszcie sprzedaży nasadzeń, urządzeń i obiektów w drodze licytacji w razie wygaśnięcia prawa do działki (art. 42). Poza tym **nie ma podstaw do uznania, by sprawy pomiędzy działkowcami, a stowarzyszeniami ogrodowymi**, w (...) Związkiem (...) i jego organami **miały charakter cywilny**, są to bowiem sprawy wewnątrzorganizacyjne pomiędzy stowarzyszeniem, a jego członkami, a zatem brak tu charakterystycznej dla stosunków cywilnych równości podmiotów. Kodeks postępowania cywilnego normuje zaś postępowanie sądowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy tego Kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy cywilne, art. 1 k.p.c.). Jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna, a zatem jeżeli dana sprawa nie jest sprawą cywilną sąd odrzuci pozew na podstawie przepisu art. 199 § 1 pkt. 1 k.p.c. Sprawa o uchylenie uchwały stowarzyszenia ogrodowego, której przedmiotem jest plan zagospodarowania rodzinnego ogrodu działkowego nie jest sprawą cywilną sensu stricto, żaden również przepis ustawy nie przewiduje, aby do rozpoznawania tego typu spraw właściwa była droga sądowa. W szczególności ustawa z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych wyczerpująco wskazuje, jakie sprawy dotyczące działkowców mogą być przedmiotem powództwa, a wśród tych spraw nie ma wymienionej sprawy związanej z planem zagospodarowania ogrodu działkowego. Mając na uwadze trwałą niedopuszczalność drogi sądowej w tym zakresie, sąd odrzucił pozew co do żądania uchylenia uchwały numer (...) Prezydium Okręgowego Zarządu (...) z dnia 24 kwietnia 2014 roku, w której zatwierdzono zmiany w planie zagospodarowania R.O.D. (...) w Ł..